

Sygn. akt VI Gz 217/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Beata Hass-Kloc

SO Anna Harmata (spr.)

protokolant: asystent sędziego Justyna Brzezińska

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa F. J., W. Ł., A. (...) przeciwko R. B., W. B., D. K., J. Ś.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy z dnia 9 listopada 2015 r. sygn. akt V GC 1850/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie V Wydziałowi Gospodarczemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie przyznał biegłemu M. B. wynagrodzenie zgodnie ze złożonym rachunkiem w kwocie 7.675,57 zł za sporządzenie opinii sądowej.

W uzasadnieniu wskazał, iż wynagrodzenie należało przyznać zgodnie z przedłożonym rachunkiem, jako znajdujące podstawę w nakładzie pracy biegłego, zawłości sprawy, rozległości opinii na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym oraz art. 89 i 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Na powyższe postanowienie pozwani złożyli zażalenie, zarzucając naruszenie art. 89 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określania stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym – poprzez przyznanie biegłemu wynagrodzenia w wysokości 7.675,54 zł, podczas gdy nakład pracy i kwalifikacje biegłego nie uzasadniają przyznania wynagrodzenia w tej wysokości, zwłaszcza że biegły podczas wydawania opinii korzystał z fachowej pomocy (...) Oddział w R. (gdzie koszty korzystania z usług wskazanego serwisu w kwocie ok. 3 tys. zł pokryły z góry po połowie strony postępowania). Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postępowania poprzez przyznanie biegłemu sądowego mgr inż. M. B. wynagrodzenia adekwatnego do nakładu pracy przy sporządzaniu opinii ewentualnie o uchylenie

zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. Ponadto wniósł o przekazanie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 288 k.p.c. oraz art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2016 r., poz. 623), biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za wykonaną pracę, przy czym wysokość należnego biegłemu wynagrodzenia za wykonaną pracę jest uregulowana przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym. (Dz. U. z 2013 r., poz. 518).

W myśl art. 89 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala Sąd, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy oraz wysokość wydatków (na podstawie złożonego rachunku).

Sąd pierwszej instancji w zaskarżonym postanowieniu poprzestał na zaakceptowaniu przedłożonego przez biegłego rachunku, bez jego analizy. Treści uzasadnienia nie pozwala na weryfikację podstaw i motywów dla wydanego orzeczenia, nie zawiera ono żadnych konkretnych danych tj. jaki nakład pracy biegłego - określony czasowo Sąd uznał za zasadny i dlatego, jakie czynności Sąd uwzględnił, w jakim czasie ich trwania, jaką stawkę uwzględnił w stosunku do przyjętego czasu pracy, jakie ewentualnie inne dane stanowiły podstawę dla wydanego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z wymogiem wynikającym z art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. motywy podjętego rozstrzygnięcia powinny być wyjaśnione w sposób umożliwiający przeprowadzenie kontroli instancyjnej po jego zaskarżeniu. Uzasadnienie orzeczenia umożliwia bowiem sprawowanie nadzoru judykacyjnego przez sąd wyższej instancji. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 7 września 2012 r. (sygn. akt I ACz 583/12, LEX nr 1217750), zgodnie z którym dokonanie rozważań dotyczących nakładu pracy biegłego, czasu rzeczywiście niezbędnego do wykonania zlecenia, uwzględnienia stopnia skomplikowania przedmiotu opinii, czy jej zakresu, jest w myśl art. 90 u.k.s.c. niezbędne do prawidłowej oceny wniosku biegłego i ustalenia właściwej wysokości wynagrodzenia za sporządzoną przez niego opinię, zaś ich brak uniemożliwia w istocie kontrolę merytoryczną postanowienia w postępowaniu zażaleniowym. Ponadto treść karty pracy obejmująca szczegółowe wymienienie czynności, jakich biegły dokonał w związku z opracowaniem opinii, jak również czasu poświęconego na każdą z tych czynności, zobowiązuje sąd do konkretnego ustosunkowania się do tych danych (postanowienie SA w Krakowie z dnia 28 sierpnia 2012 r. sygn. akt I ACz 1206/12, LEX nr 1216294). W aktach sprawy zresztą brak karty pracy i rachunku biegłego co uniemożliwiało ustosunkowanie się Sądu Okręgowego już do konkretnych zarzutów zgłoszonych w zażaleniu.

Przy ponownym rozpoznawaniu wniosku biegłego o przyznanie mu wynagrodzenia za sporządzoną opinię rzeczą Sądu Rejonowego będzie dokonanie stosownej analizy rachunku i karty pracy biegłego zgodnie ze wskazanymi powyżej wymogami, konkretnym wskazaniem jakie czynności, w jakim czasokresie trwania i dlatego Sąd przyjmuje za uzasadnione, następnie odniesienie niniejszego do zastosowanej stawki, ew. innych danych które będą stanowić podstawę rozstrzygnięcia; co znajdzie odzwierciedlenie w uzasadnieniu wydanego orzeczenia .

Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania, na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)